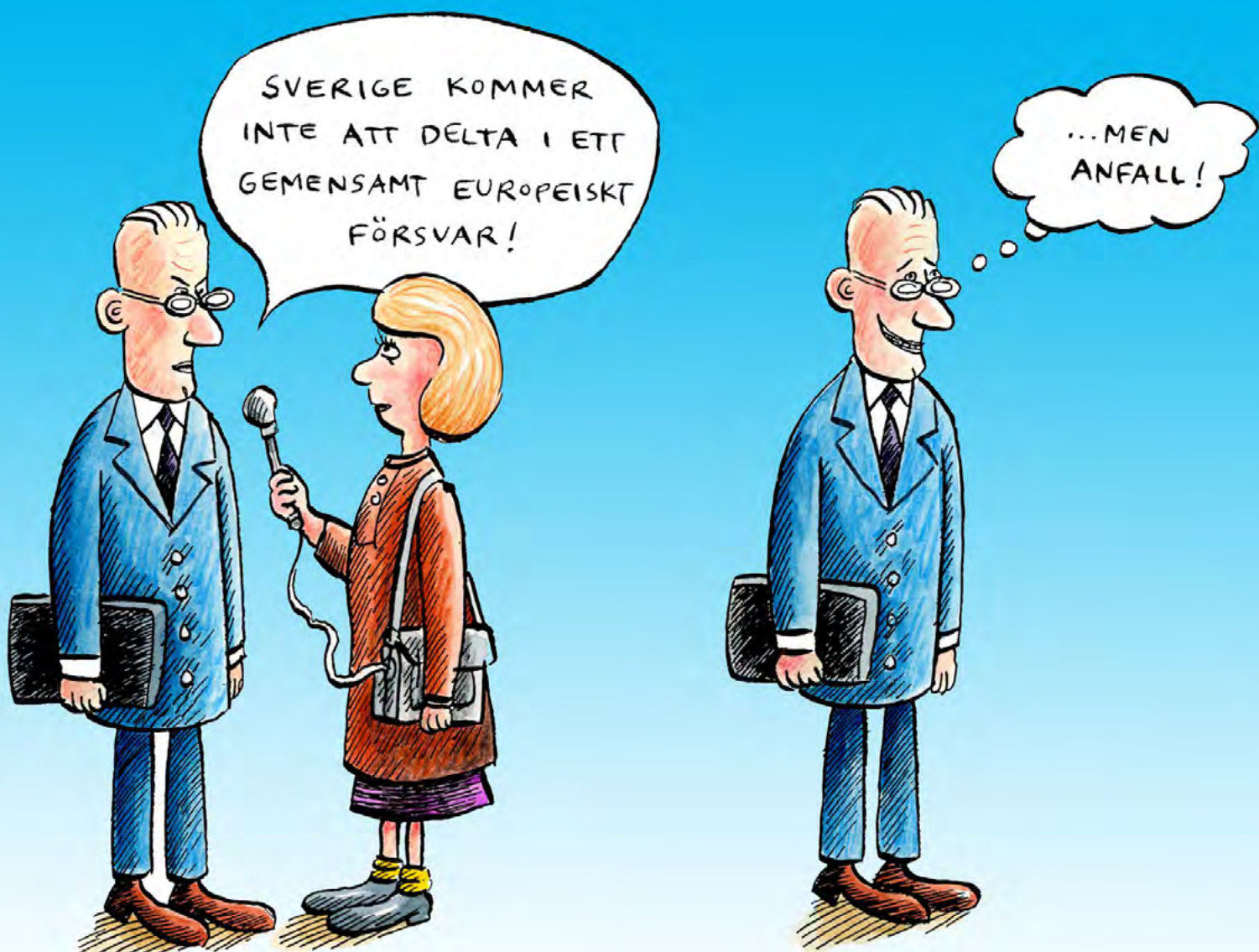

kritiska eu-fakta

utges av Folkrörelsen Nej till EU | nr 1 | mars 2024 | pris 20 kr

www.nejtilleu.se

KRITISKA EU-FAKTA

Nummer 1 - mars 2024

Löpnummer 173

Kritiska EU-fakta ges ut av

Folkrörelsen Nej till EU

Ansvarig utgivare:

Eva-Britt Svensson

Redaktör: AnnaLisa Eneroth

Kerstin Nordqvist

Redaktionsutskott:

Beng-Åke Berg, AnnaLisa Eneroth,

Marie Ericsson, Per Hernmar,

Jan-Erik Gustafsson,

Kerstin Nordqvist

Redaktionens adress:

Kritiska EU-fakta c/o Eneroth,

Furutåvägen 36 A, 352 54 Växjö

Telefon: 073-026 0330

e-post: ansaene26@gmail.com

Omslagsbild: Robert Nyberg

Adressändring och prenumeration:

Kritiska EU-fakta

Viktoriahuset, Linnégatan 21, 4 tr,

413 04 Göteborg

Nästa nummer utkommer

i maj 2024

Manusstopp 15 april

Tryck: DanagårdLiTHO AB

Göteborg 2024

Rikskansli och materialkontor:

Folkrörelsen Nej till EU

Viktoriahuset, Linnégatan 21, 4 tr,

413 04 Göteborg

e-post: kontoretgbg@nejtill.eu

Bli medlem:

Prenumeration:

4 nummer 100 kr

Medlemskap inkl. pren. 300 kr

[arbetslösa, långtidsjukskrivna,
pensionärer och studerande 150 kr

familjer 400 kr]

Plusgiro 433 02 07- 4

LEDARE

Partipolitiskt oberoende

Demokratiskt EU-motstånd

Om: EU – bönder – partnerskap – konfliktytor – handelsavtal – klimat

EU-MEDBORGARNA ÄR naturligtvis beroende av mat. En stor del av denna mat produceras i Europa med hjälp av EU:s jordbruksstöd. Prishöjningarna, till följd av räntehöjningar och Ukraina-krigets energipriser, har satt hård press på jordbruket. När prishöjningarna på diesel kom, blev det droppen som utlöste stora protester. Lantbruket vill inte betala för några ytterligare klimatåtgärder. Det har länge varit en sanning att en framgångsrik klimatpolitik måste ha åtgärder som har social acceptans. Stora bönder med stora jordbruksstöd klarar sig, men för små och medelstora lantbruk är detta en existentiell fråga.

Samtidigt hotas lantbruket av medlemskapsansökningar från partnerskapsländer i öster, i synnerhet från Ukrainas jordbruk. De skulle vid ett medlemskap skulle få rätt till en stor andel av EU:s jordbruksbudget, samt möjlighet att fritt konkurrera ut andra EU-länders jordbruk.

EU:s östliga partnerskapspolitik har gått ut på att stänga av de östliga ländernas traditionella kontakter med Ryssland. Effekten blir ett ökat beroende av EU och fortsatt uppbyggnad av den stora konfliktytan med Ryssland och ger inget utrymme för en långsiktig avspänning. Det är därför EU:s östliga partnerskapspolitik också är ett hot mot europeiskt jordbruk.

SAMTIDIGT HÄGRAR HANDELSAVTAL med de sydamerikanska Mercosur-länderna*, för att EU-ländernas industrier skulle vilja kunna exportera maskiner, bilar och bekämpningsmedel till sojaodlingar och andra jordbruksprodukter på nedhuggen regnskogsmark. Ett handelsavtal med Australien är också på gång. Mercosur-länderna och Australien skulle då kunna exportera kött och grödor till Europa. Den dagen försvinner stora delar av Europas lantbruk. Men kanske räcker EU:s jordbruksstöd då bättre till för att betala för jordbrukslandet Ukrainas stor-jordbruk, när de blir EU-medlemmar? Och vad händer den dagen då det inte regnar på Amazonas sojaodlingar – samtidigt med megatorka i Spanien och Frankrike?

Nej till EU:s jordbrukspolitik!

För ett hållbart klimatanpassat jordbruk – på lika villkor för öst, väst och syd!

* Argentina, Brasilien, Paraguay, Uruguay och Venezuela

Åsikter som förs fram
i signerade artiklar är
skribentens egna och
uttrycker inte nödvän-
digtvis Folkrörelsens
Nej till EU:s stånd-
punkter

Svexit

Vänsterpartiet och EU-motståndet

SOM VI ALLA VET så närmar vi oss EU-valet den nionde juni 2024. I likhet med tidigare EU-val så ska det svenska folket utse representanter för att företräda den svenska befolkningen i EU-parlamentet i Bryssel, samt i Strasbourg.

OM MAN I NULÄGET lyssnar på de olika partierna och dess företrädare, talas det om hur man ska medverka och kunna påverka de olika beslut som ska tas i parlamentet. Tänk, dessa ord hör jag som ett eko från tidigare EU-val från de gångna åren. Första gången var 1994 då man propagerade för att Sverige måste gå med i EU och inte stå utanför gemenskapen med fri handel och rörlighet av varor och tjänster inom EU. Ett utanförskap skulle enligt borgarna och Socialdemokraterna driva vårt land närmast till undergång för befolkningen.

SOM VI VET FRÅN 1995 så lyckades man, med knapp marginal och påtryckningar, vinna valet om ett EU-inträde med 52 mot 48 procent för nej-sidan. Nu idag, 29 år senare, har vi varit medlemmar i Europeiska Unionen med allt som det inneburit. Fick vi som land det så mycket bättre som det förespråkades, eller har vi under EU-medlemskapet fått ett kärvare klimat och framtidsfrågorna vår tidigare identitet? Vissa av oss kan, beroende på ålder och engagemang, se vad som har förändrats i det dagliga

livet från 1995. Mig veterligen har vårt samhälle gått bakåt, när det gäller vår beslutanderätt, på grund av medlemskapet, då vi bland annat av sagt oss vår juridik till förmån för Bryssel. Vi inbillar oss att vi har en folkvald riksdag där besluten kommer att tas, men i verkligheten tas nästintill samtliga beslut på basis av vad EU-parlamentet beslutat. Detta gör att Sverige i sitt nuläge har en beslutanderätt som kan liknas vid en delstat i Tyskland.

NU ÄR DET DAGS igen att utse EU-kandidater för att företräda oss och därmed kunna vara med om att besluta hur vårt samhälle ska gestalta sig i nutid och framtid. Här kan man inte undgå tanken om hur denna påverkan ska kunna ske? EU-parlamentet består av 740 stycken ledamöter, varav Sverige kommer att ha inalles 21 stycken. Vilket betyder cirka en procent i förhållande till beslutanderätten.

UNDER KOMMANDE V-KONGRESS skall det beslutas om ett nytt och något förändrat partiprogram. Där bland annat Vänsterpartiets nuvarande utträdeskrav ur EU kommer att tas upp som en viktig punkt. Här finns förslag om att det ska tas bort, samt förslag om att det ska behållas. Enligt min uppfattning är det nödvändigt att behålla utträdeskravet. Det finns ingen anledning till förändring. Vi har försökt förändra EU inifrån i 29 år utan resultat. Det fortsätter att vara kapitalens union, som skadar såväl dess medlemsländer som omvärlden. EU är i sin grundstruktur byggt för att inte förändras. EU utgör ett hinder för all progressiv förändring, såväl i Sverige som i övriga europeiska länder. Man frågar sig hur en förändring ska kunna ske med endast en eller två företrädare från Vänsterpartiet i EU-parlamentet, även om det kan finnas draghjälp från något utskott.

Enligt SOM-institutet* var år 2022 54 procent i Vänsterpartiet för EU, hur det ser ut idag kommer vi att få erfara under kommande V-kongress. Min förhoppning är att utträdeskravet kommer att kvarstå, som en möjlighet till att bygga ett bättre samhälle, där nu EU ställer sig i vägen för en förändring. Det är också en nödvändighet i försvaret mot de angrepp som samhället nu står inför. Ett samhälle som vi under lång tid och med stor möda har byggt upp, ser vi nu raseras med olika EU direktiv.

Willy Neumann

*SOM-institutet genomför sedan 1986 årliga frågeundersökningar med fokus på Samhälle, Opinion och Medier (SOM).

Foto: Johan Lundberg (CC BY-NC-SA 4.0) - <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/deed.en>

EU-kramarna i Sverige påverkar marginellt!

EU-KRAMARNA (S, SD, M, V, C, MP, L och KD) i Riksdagen hävdar att de vill sitta i Europaparlamentet för att påverka! Är det reellt eller bara snack!? I praktiken visar Sieps-forskaren Anna Wetter Ryde i en rapport 2022 att de svenska parlamentsledamöternas möjligheter till påverkan är marginell. Allmänhetens påverkan är obefintlig, men lobbyisterna har goda möjligheter.

Ryde menar att det är nödvändigt att medlemsländerna prioriterar och ger större utrymme för debatt om viktiga lagstiftningsförslag, inte minst att inför EU-val kunna kräva ett förstärkt politiskt

ansvarsutkrävande

av parlamentari-

kerna. Det är ett

minimikrav att

medlemsstaterna på

hemmaplan lyfter

vilken EU-politik

man vill föra och

förankrar den i

samråd med med-

borgarna. Detta bör

ske genom en aktiv

offentlig debatt i fria

medier och i de po-

litiska partierna. Foto: Mattias Bardå/pressbild Anna Wetter Ryde

Men den offent-

liga debatten om hur den svårtillgängliga lagstiftningen går till i Bryssel har i allt väsentligt saknats alltsedan EU-inträdet 1995.

DET ÄR BARA EU-kommissionen som kan initiera lagförslag, inte EU-parlamentsledamöterna. När kommissionen har presenterat ett formellt lagförslag är möjligheterna att påverka innehållet relativt begränsade. Allmänhetens möjligheter att i praktiken delta i en pågående beslutsprocess är med andra ord inte särskilt stor.

Europaparlamentet har särskilt under det senaste decenniet kunnat öka sitt inflytande i lagstiftningsprocessen genom den så kallade "trilogien". I dessa förhandlingar kommer parlamentet, rådet och kommissionen överens om lagstiftningens innehåll innan institutionerna lägger fram sina formella ståndpunkter.

Ryde skriver att:

"Europaparlamentets allt mer framträdande roll i beslutsprocessen sägs ofta vara bakgrund till varför trilogerna ökade i antal i början av 2000-talet. Forskare pekar på att parlamentet inledningsvis i hög utsträckning använde sin vetorätt i syfte att öka sitt inflytande i beslutsprocessen. Detta hade negativ in-

verkan på lagstiftarnas möjligheter att komma överens, varpå rådet började söka informell kontakt med parlamentet."

DE INFORMELLA FÖRHANDLINGARNA i trilogien har snabbat på och ökat effektiviteten i beslutsfattandet, och skulle kunna varit en väg för att öka medborgarnas inflytande i medlemsstaterna bland annat genom att allmänheten kan få tillgång till beslutsunderlagen. Så har inte skett.

Ryde skriver vidare:

"EU-domstolen har klargjort att också de handlingar som tas fram inom ramen för trilogiförhandlingarna kan begäras ut av allmänheten. En effekt av denna rättspraxis är att antalet skriftliga underlag som lagstiftarna tar fram under trilogiprocesser nu minskar. De informella samtalen ser därför ut att försvåra för allmänheten att delta i besluten samt utkräva ansvar från beslutsfattarna."

Ryde påpekar att "de negativa effekter som trilogerna kan orsaka EU:s demokratiska system kan uppvägas genom en livligare offentlig debatt i medlemsländerna". Ett ypperligt tillfälle fanns i riksdagsvalet 2022. Men sällan har EU-politiken varit så frånvarande som i riksdagsvalkampanjen 2022. Och under det svenska ordförandeskapet första halvåret 2023 lyfte varken regeringen eller politikerna i riksdagen och EU-parlamentet bristen på inflytande och påverkan på EU-politiken, varken i EU eller i Sverige.

SVERIGES 20 EU-PARLAMENTSLEDAMÖTER har ett försumbart inflytande i lagstiftningsprocessen. Man måste till slut fråga sig hur allmänheten i EU med en befolkning på 450 miljoner invånare skall kunna eller ens vilja påverka EU-institutionernas komplicerade och svåröverskådliga lagstiftningsprocess.

Peter Bylund

[folkrörelsen nej till eu]

Uttalande om:

Ukrainakriget, EU och strävan till fred.

ALLA KRIG ÄR ETT stort misslyckande, en humanitär och civilisatorisk katastrof. Detta gäller även Ukrainakriget.

Därför måste fredsöversök hela tiden eftersträvas, även om det inte alltid finns ett öppet fredsöversök.

DEN 24 FEBRUARI 2024 har det gått två år sedan Ryssland startade sin brutala invasion och ockuperade delar av Ukraina. Hårda strider har utkämpats och under 2023 påbörjade den ukrainska armén en stor motoffensiv som dock misslyckades och där tusentals ukrainska soldater stupade. Kriget utvecklade sig istället till ett ställningskrig med låsta fronter men där den ryska armén tillsammans med Donbass-regionens ukrainsk-ryska styrkor på senare tid har haft vissa framgångar.

Denna situation innebär att det möjligen kommer att finnas en strimma av möjlighet till fredstävare, följt av förhandlingar.

Den bör tas.

När Sverige var ett neutralt, fritt och självständigt land var vi ofta aktiva – och väl sedda – medlare.

Nu har Sveriges fredliga röst – och handling – i världen dämpats.

EU framställer sig som en fredskraft. I dag är dess aktiviteter fokuserat på egen upprustning, ökad vapenproduktion och massivt vapenstöd till Ukraina. Därmed är man en aktör, inte en medlare.

Vi kräver att EU börjar leva upp till sin propagandaposition och aktivt börjar verka fredsfrämjande.

Folkrörelsen Nej till EU.
2024-02-25

Till Thomas Erixzons minne

Folkrörelsens styrelseledamot Thomas Erixzon avled 15 januari 73 år gammal. Thomas var med redan i starten av Folkrörelsen och arbetet under folkomröstningen 1994 i Nässjö. Thomas var aktiv i lokalgruppen i Nässjö och en engagerad kommunalpolitiker för det lokala partiet SAFE; solidaritet, arbete, fred, ekologi.

Foto: Helena Tivenius

Thomas Erixzon

Världen är större än EU

EU-motståndarna mötte EU-etablissemangen i årets första debatt

DEN FÖRSTA STORA debatten i närtid mellan EU-motståndare och EU-anhängare ägde rum den 23 januari på Europahuset i centrala Stockholm. Deltagare var outsidersn, sjökapten Ulf Ström och tillika ordförande i Swexitpartiet som vill lämna EU, den slipade debattören Jonathan Lundell, sakkunnig till EU-ministern Jessica Rosvall, och Johan Wulff från EU-kommissionens representation i Sverige. Under ledning av den erfarna moderatorn Ann-Marie Pålsson bollades och diskuterades ett antal aktuella frågor kring EU och EU-medlemskapet. Det blev en innehållsrik debatt som tyvärr aldrig riktigt hettade till. För den som vill höra debatten live finns den på Youtube: <https://youtu.be/KOcJ3i0XGaM?si=nAwYGRoqf-4hT4FsB>

— Blev EU och EU-medlemskapet det vi trodde när vi folkomröstade för 30 år sedan?

Nej, menade **Ulf Ström** och tog upp ”räddningspaketet” Coronafonden som omfattar 4 000 miljarder och Sveriges andel på 150 miljarder, till största delen rena bidrag, en åtgärd som Ulf Ström menar var nödvändig för att rädda euron (där vi inte är med). Enligt Ulf visar beslutet (som togs av före detta statsminister Stefan Löfvén efter förhandling i Bryssel) både på att EU

blivit något annat än det vi trodde när vi gick med. Att vi har en övertro på våra möjligheter att påverka besluten i Bryssel, som i realiteten inte finns och att svenska folket belastas med extra utgifter som kommer att kosta oss dyrt.

Jonathan Lundell replikerade att det är naturligt att en politisk union som EU utvecklas i takt med tiden och responderar på uppkomna problem. Annars hade vi haft betydligt svårare att hantera de problem vi ser idag, menade Jonathan Lundell.

—Det klagas på att det råder ett demokratiskt underskott i EU. Finns det någon fråga Sverige skulle kunna driva för att minska det demokratiska underskottet och öka den folkliga förankringen?

Jonathan Lundell menade att det egentligen inte finns något demokratiskt underskott i EU utan att det är ett av de mer transparenta systemen i världen, där vi väljer våra representanter direkt till EU-parlamentet och medlemmarna i vår folkvalda regering deltar i besluten i ministerrådet. Enda möjligheten för att öka förankringen är att visa på den politik som drivs. EU för politik ungefär som den politik som drivs av landets riksdag och kommuner tycks han mena.

Ulf Ström replikerade att EU:s makt ökar alltmer och att

Foto: Marie Ericsson

Ulf Ström, Jessica Rosvall och Jonathan Lundell

de tvingar på oss beslut som inte är förankrade bland befolkningen, som Coronafonden och reglerna om dygnsvila. Han pekar på subsidiaritetsprincipen (besluten ska fattas så nära de berörda som möjligt) och undrar om det är rätt att EU går ner på detaljnivå med nya regler om körkort för A-traktorer. Enligt en ny opinionsundersökning vet fyra av sex svenskar inte när nästa val till EU-parlamentet äger rum, vilket visar på hur dåligt förankrat EU-systemet är i landet. Enligt Jonathan Lundell är reglerna runt A-traktorer en del av den europeiska samordningen av körkortsregler.

—Hur ser de båda på EU:s föreslagna utvidgning med åtta länder och vilka fördragsändringar måste till för att den ska kunna genomföras?

Ulf Ström frågar sig hur ett eventuellt slopande av vetorätten, som nu diskuteras, är förenligt med den svenska grundlagen och principen om att all makt utgår från folket, då det utan veto blir ännu lättare att tvinga på oss oförankrade beslut som till exempel Coronafonden. Han pekar också på problemen med finansieringen.

Jonathan Lundell tror att Sverige och EU står inför sitt viktigaste beslut någonsin. Ett ukrainskt och moldaviskt medlemskap är extremt viktigt eftersom det ytterst handlar om vår säkerhet. Han menar att det inte krävs några fördragsförändringar. Utvidgningen är helt kompatibel med nuvarande fördrag. Det krävs dock en politisk diskussion och den pågår just nu och kommer att pågå året ut. Sverige ser enligt Jonathan Lundell inga behov av fördragsförändringar, för att ta in Ukraina, Moldavien, Georgien och östra Balkan i unionen. Han undviker att beröra den finansiella aspekten av utvidgningen.

—Varför tycker Ulf Ström och Swexit-partiet att Sverige ska lämna EU?

Det finns två skäl: Det ena är att EU sätter den svenska demokratin ur spel. Han exemplifierar med Coronafonden. Det andra är att Sverige inte har råd. Från anslutningen 1995 till dags dato har Sverige betalt drygt 1 000 miljarder (en biljon) i medlemsavgifter och stöd till EU. Vi menar att det här är en förlustaffär. Enligt regeringen får vi tillbaka 300 miljarder, enligt Ulf ett hopkok av olika beräkningar. Enligt Ulf så är det ingen som vet hur mycket vi egentligen får tillbaka. Däremot vet vi att vi importerar för 200 miljarder mer än vi exporterar. I det perspektivet är vi viktigare för EU än EU är för oss och EU blir därmed en förlustaffär för Sverige.

—Vad ska vi ha i stället för EU?

Det är som att välja mellan pest och mässling, säger Ulf lite skämtsamt. Han nämner Norge och EES-avtalet som ger tillträde till den inre

marknaden, men inget större inflytande över besluten. Han menar att Sverige ändå inte har något större inflytande över EU besluten och därför skulle kunna välja Norges väg. Ett annat land med en annan inriktning är Schweiz, som valt att upprätta bilaterala avtal på en mängd olika områden. Britterna har gjort samma sak. Det finns en mängd lösningar och i det här läget får man välja den väg som står till buds. Han menar att det kommer att ta väldigt lång tid för Sverige att lämna EU. Om vi skulle börja idag (23 januari 2024) så kommer det att dröja ända till 23 januari 2034, innan vi kommer ur unionen. För britterna tog det sju år, för oss tar det tio, varför är det så? Jo, därför att vi har det inskrivet i grundlagen, som då måste ändras. Vi vet inte hur världen ser ut om tio år, så därför får vi gilla läget och invänta processen, se vilka alternativ som är aktuella då och fatta beslut efter det.

DISKUSSIONEN AVSLUTADES MED att Johan Wulff från EU-kommissionens representation i Sverige som med kraft hävdade att EU är en välmenande och väl fungerande institution.

Marie Ericsson

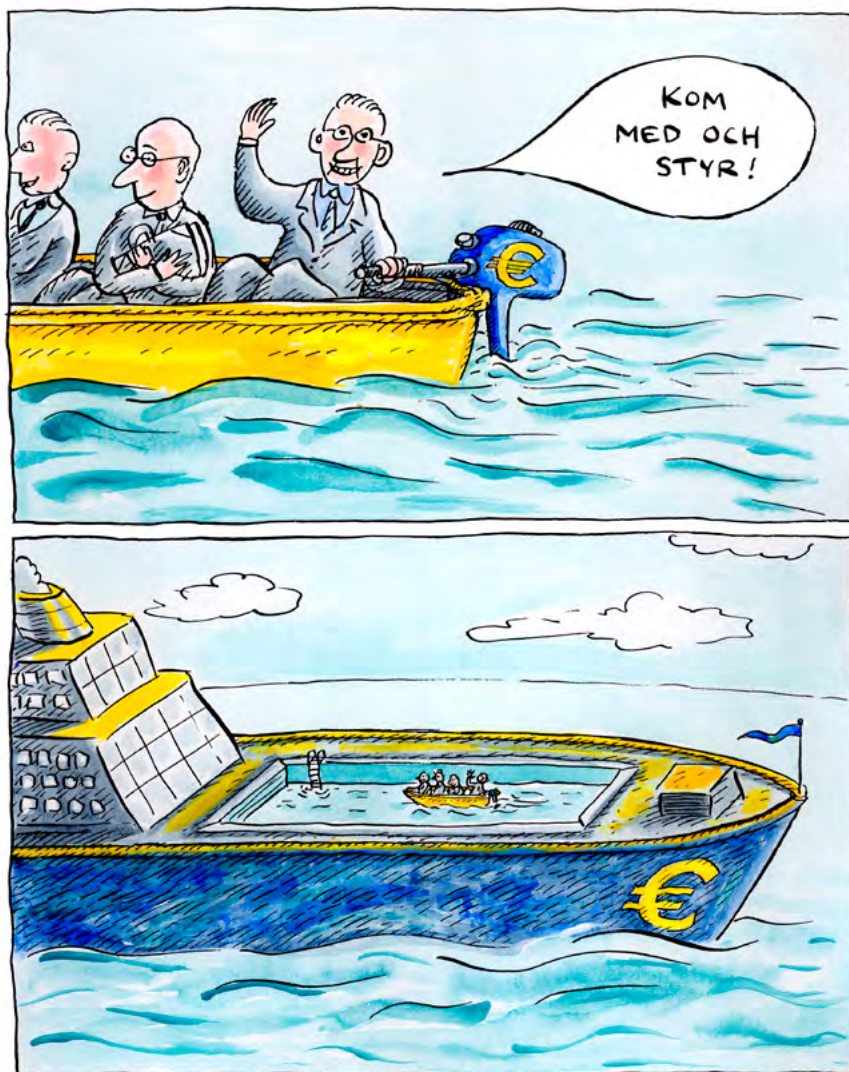

Bild: Robert Nyberg

EU och vetorätten

UNDER 2021-2022 GENOMFÖRDE Europeiska rådet och EU-kommissionen en så kallad Framtidskonferens som syftade till att förbättra EU:s lagstiftning för att stärka EU:s överstatliga inflytande och kompetens (se vidare Kritiska EU-fakta nummer 2 och 3, 2022). Konferensen arrangerades i fyra så kallade paneler med 200 slumpmässigt utvalda EU-medborgare, som skulle representera unionens 450 miljoner invånare och som påstods uttrycka mångfalden i EU.

Denna illustrerade samling resulterade i över 300 förbättringsåtgärder för att ge unionen ett större inflytande på bekostnad av de nationella parlamenten som riksdagen, över bland annat hälsovård, energi, sociala frågor, skatter och EU-budgeten med mera.

ETT AV DE TYNGSTA FÖRSLAGEN till förändring var att avskaffa enhälliga beslut, eller den så kallade vetorätten för unionens utrikes- och säkerhetspolitik.

På uppdrag av EU:s mäktigaste länder, Tyskland och Frankrike, presenterade i september i fjol en expertgrupp rapporten Segla i hög sjö – Reformer och Utvidgning av EU för det 21:a århundradet (Sailing on High Seas: Reforming and Enlargement the EU for the 21st Century). Som titeln antyder argumenterar expertgruppen för att effektivisera EU:s beslutsfattande och avskaffa det som återstår av vetorätt för medlemsstaterna i Europeiska rådet och andra EU-organ och ersätta denna med kvalificerad majoritet. Gruppen skriver att EU står vid en kritisk skärningspunkt som markeras av geostrategiska förändringar, transnationella kriser och interna svårigheter. EU:s utvidgning står också högt på agendan och på det så kallade Gibraltarmötet i oktober uttalade sig kommissionen och regeringarna för att utvidga EU med Ukraina, Moldavien, fem Balkanländer och Turkiet senast 2030, så medlemsantalet växer från 27 till 35 medlemsstater.

RAPPORTEN MOTIVERAS MED ”Rysslands brutala krig i Ukraina, växande spänningar inom och mellan regioner och en försvagning av den globala strukturen har brutit ned de fundament som EU bygger på”. Transnationella hot, som klimatförändring, säkerhetshot, mat och hälsokriser behöver omgående kooperativa lösningar. Med Rysslands krig i Ukraina har EU:s geostrategiska roll dramatiskt förändrats, liksom det storskaliga militära, humanitära, finansiella och diplomatiska stöd som EU utövar.” Redan till EU-parlamentsvalet i juni i år rekommenderar expertgruppen nio åtgärder som förstärker EU:s beslutsfattande i överstatlig riktning, som till exempel inskränkning av vetorätten.

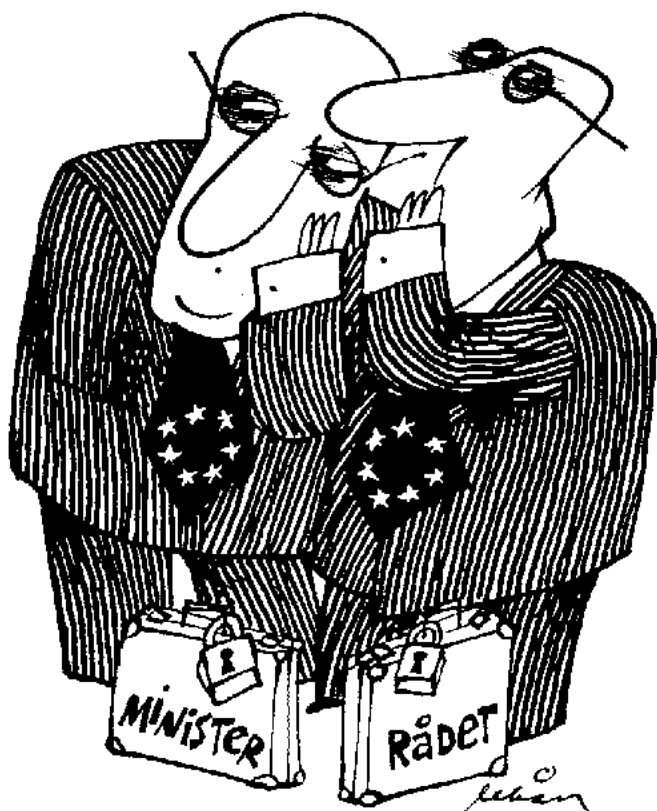
Som en följd av Ukrainakriget och för att, som det heter, stärka EU:s strategiska intressen i världen bildade nio medlemsländer: Belgien, Finland, Frankrike, Tyskland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Slovenien och Spanien i våras gruppen ”Vänggruppen för att rösta med kvalificerad majoritet” (Groups of Friends of Qualified Majority Voting) med motiveringen att ”förbättrat beslutsfattande är nyckeln för att stärka EU för framtiden som en utrikespolitisk aktör”. EU måste bli snabbare och mera kapabelt att handla i en växande osäker geopolitisk omgivning, sa en talesperson.

SÄRSKILT UNGERN HAR UTMANAT EU:s utrikes- och säkerhetspolitiska sammanhållning genom att utnyttja vetorätten och blockera EU-gemensamt militärt stöd till Ukraina genom den så kallade fredsfaciliteten, ett EU-instrument som ligger utanför EU:s budget. Ungern har också blockerat beslut genom att säga nej till rysk oljeimport*, ett större ekonomiskt stödpaket till Ukraina och att sätta upp den ryske ortodoxe patriarken Kirill på EU:s sanktionslista. Besvärande för EU var det också när Cypern i september 2020 blockerade EU-sanktioner mot Belarus med hänvisning till en icke relaterad dispyt med Turkiet.

På Europeiska rådets möte i december lämnade Ungern sammanträdesrummet, vilket medförde att de övriga 26 medlemsstaterna beslöt att inleda förhandlingar med Ukraina om framtida medlemskap i EU. Ungern blockerade däremot ett ekonomiskt och militärt stöd till Ukraina på 50 miljarder till Ukraina genom omfördelning av EU:s långtidsbudget, vilket ledde till ett extrainsatt rådsmöte den första februari (se artikel sida 12).

ATT GÅ FRÅN ENHÄLLIGHET till kvalificerad majoritet kräver en förändring av EU:s grundlag Lissabonfördraget, som började gälla från 2009. Detta vill EU-kommissionen och medlemsländerna helst undvika för det innebär att ett så kallat konvent måste tillsättas, vilket skulle leda till en större diskussion och kanske folkomröstningar i en del medlemsländer. Ve och fasa.

Fram till idag försöker man därför gå halvvägs, för att nå alltfler beslut med hjälp av kvalificerad majoritet på utrikes- och säkerhetspolitiska området, genom att försöka utnyttja en ludigt formulerad artikel 31 i Lissabonfördraget.

DET FINNS TRE KRYPHÅL.

En rådsmedlem kan avstå från att rösta och avge en formell förklaring till detta. Rådsmedlemmen är inte skyldig att tillämpa beslutet, men måste godta att beslutet är förpliktande för unionen. Denna möjlighet utnyttjades av de tre neutrala länderna, Österrike, Irland och Ungern förra året för att markera avvikelser om militärt stöd till den ukrainska militären med pengar från EU:s fredsfacilitet. I slutändan ledde detta till att EU endast kunde förse Ukraina med militär utrustning som inte klassificerades som dödliga vapen.

En andra möjlighet är att rådet kan fatta beslut med kvalificerad majoritet som fastställer unionens åtgärder eller ståndpunkter efter beslut i Europeiska rådet eller på förslag av EU:s utrikeschef. Men en sådan möjlighet begränsas av att Europeiska rådet måste fatta ett enhälligt beslut som rör unionens strategiska intressen, vilket kan bli svårt.

En tredje möjlighet är det som kallas en passarell (övergångsklausul) som kort och koncist säger att "rådet kan anta ett beslut med kvalificerad majoritet" i specifika fall i utrikes- och säkerhetspolitiska frågor. Enligt vissa bedömare har EU tänkt på passarellen för att legitimera EU-förordningar (som Rådet kan besluta om utan att höra de nationella parlamenten) om EU-sanktioner mot Ryssland. Men EU-sanktioner mot andra länder kräver enhällighet.

SÅ DEN TYSK-FRANSKA expertgruppen och "Vänggruppen" för att rösta med kvalificerad majoritet" har problem att få igenom fler beslut med kvalificerad majoritet utan att behöva ändra i Lissabonfördraget. Europeiska rådet fattar konsensusbeslut. Det betyder att, för att lyckas med en övergångsklausul för att ta bort enhälligheten, kräver det ett enhälligt beslut i Europeiska rådet. En Moment 22 situation som ett land som Ungern, som försvarar sitt nationella intresse aldrig skulle tillåta!

Jan-Erik Gustafsson

Ge freden en chans

DCA-AVTALET MED USA som vi beskrev i förra numret (*KEF nummer 4 2023* på sida 14) i artikeln "USA får egen jurisdiktion på svenska militärbaser" är tänkt att behandlas i Riksdagen den åttonde maj. Amerikansk trupp får i princip fria händer och i praktiken straffrihet på svenskt territorium på 17 baser från norr till söder. Finland har i sitt avtal färre amerikanska baser och Norge ännu färre. Avtalet ger USA möjlighet att lagra vapen, "vilka vapen bestämmer USA helt själva. Även kärnvapen kan komma att lagras! Det finns inget skriftligt förbud mot kärnvapen i avtalet!". Tiden till att avtalet ska behandlas är mycket kort och en aktionsgrupp har bildats som arbetar för en folkomröstning och för att skjuta ut beslutet. (se nedan och baksidan)

Här kan man hitta aktionsgruppen och få mer info:

www.folkomrosta.nu
folkomrosta@gmail.com

Hela DCA-avtalet finns på:
tiny.cc/psq8wz

Vill du skriva under namnsamlingen
 så skanna QR koden nedan eller gå till:
tiny.cc/10e4xz från Mittskifte

Baser som USA kommer att få tillgång till

FOLKRÖRELSEN NEJ TILL EU MEDLEMSKONFERENS

Torsdag 9 maj - Fredag 10 maj

Öppet för alla medlemmar

Info: www.nejtilleu.se

Anmälan : [kontoretgbg\(at\)nejtilleu.se](mailto:kontoretgbg(at)nejtilleu.se)

Ursula von der Leyen hycklar om mänskliga rättigheter

EU-kommissionens ordförande Ursula von der Leyen åker runt i världen och sluter avtal med diktatorer och despoter utan att ta någon större hänsyn till respekten för de mänskliga rättigheterna. Den anklagelsen kommer från Philippe Dam, som bevakar EU för människorättsorganisationen Human Rights Watch.

I EN ARTIKEL i nättidningen Politico, visar han flera exempel på hur EU-kommissionens ordförande besökt länder med auktoritärt styre och tvivelaktiga människorättslagar, för att sluta för EU fördelaktiga avtal. Hon reste till exempel till Tunis och träffade ledande politiker, där trots att hon visste, att de just utvisat hundratals svarta afrikanska flyktingar, till den libyska öknen. Där lämnades de utan tillräckligt med mat och vatten i flera veckor och minst 27 av dem dog. Von der Leyen kände enligt Politico väl till utvisningarna. Vad var Von der Leyens syfte med besöket? Att erbjuda ett samförståndsavtal, som omfattade flera hundra miljoner euro, i utbyte mot att Tunisien hjälpte till att stoppa migranter, från att försöka ta sig till Europa. Avtalet innehöll inga krav på respekt för rättsstatsprincipen. Hon sa inte heller ett ord om fängslade regimkritiker, förstörelsen av rättsväsendets oberoende eller trakasserier mot journalister, civilsamhället och oppositionen. Kort sagt: Von der Leyen sopade de mänskliga rättigheterna under mattan.

DEN INSTÄLLNINGEN HAR utmärkt hela hennes förhållningssätt till mänskliga rättigheter, där hon uppvisar en dubbelmoral, som underminerar EU:s internationella rykte. För att få tillgång till olja och gas från Kaspiska havet, undertecknade hon 2022 ett strategiskt energipartnerskap, med den azerbajdzjanska presidenten Ilham Aliyev, samtidigt som regeringen slog ner på den politiska oppositionen i landet. Där missade hon ytterligare ett tillfälle, att knyta fördelaktiga ekonomiska uppgörelser med EU till krav på förbättringar av mänskliga rättigheter, menar

Philippe Dam. I Manila talade von der Leyen om den förbättrade situationen för mänskliga rättigheter på Filippinerna under president Ferdinand Marcos den yngre, utan att nämna det blodiga kriget mot droger och fortsatta attacker på aktivister, regimkritiker, journalister och försvarare av mänskliga rättigheter. I Förenade Arabemiraten undvek hon inför miljömötet Cop28, att nämna något om de över 50 politiska aktivister, som sitter fängslade i landet. Hon undvek att förarga kineserna, med prat om mänskliga rättigheter, när hon reste dit i december 2023, trots tidigare kritik mot det kinesiska styret. Och nu vill hon inleda ett förnyat, utökat partnerskap med Egypten, en regim känd för sina notoriska brott mot mänskliga rättigheter, utan att ens antyda att de behöver ta hänsyn till mänskliga rättigheter i processen. Hon har också besökt Israel. Hon är en uttalad Israelvän, som tydligt tagit ställning för Israels agerande under Gazakonflikten.

PHILIPPE DAM MENAR också att hon visat sin goda vilja på vissa områden, bland annat har hon stöttat en ny EU-lagstiftning om mänskliga rättigheter och ett förbud mot att importera textilier som hanterats av tvångsarbetare. Men som Europeiska unionens högsta tjänsteman har hon ansvar för att säkra att skyddet för mänskliga rättigheter, som är högprioriterat i EU:s utrikesaffärer, vilket han inte anser att hon gör idag, eftersom hon sätter lönsamma avtal om migration, handel och energi framför regler om mänskliga rättigheter. Det är inte bara moraliskt felaktigt utan underminerar EU:s trovärdighet och stärker auktoritära ledare, som ser tystnaden som att EU gett dem grönt ljus för sitt beteende. Med bara några månader kvar till EU-vallet, borde Ursula von der Leyen tänka till och låta de mänskliga rättigheterna stå i fokus för sin vision om en ett framtida EU, menar Philippe Dam

Marie Ericsson

Foto: Adam Schultz, USA:s regering

Sionistregimen Israel fortsätter folkmordet

FN:S HÖGSTA DOMSTOL (ICJ), som skapades 1948, beslutade den 26 januari ett antal ålägganden på Israel, för att skydda den palestinska befolkning på Gazaremsan, från att utsättas för folkmord. Domstolen behandlade den sydafrikanska regeringens anklagelse att den israeliska staten begår folkmord i Gaza.

Domstolen dömde inte till permanent eldupphör som Sydafrika ville, men ställde ett antal krav på Israel. Israel skall "vidta alla åtgärder inom sin makt för att förhindra att det begås handlingar in om ramen" för FN:s konvention om folkmord. Domstolen krävde att Israel förhindrar dödandet eller förorsakar allvarliga kroppsliga och mentala skador på palestinska civila, avsiktligt pålägger palestinska civila levnadsförhållanden för att fysiskt utplåna dem alla eller en del, tar till åtgärder för att förhindra födslar. Israel skall inom en månad (det vill säga den 29 februari) ha lämnat en rapport till domstolen om vad de har gjort för att förhindra folkmord.

DEN SIONISTISKA REGIMEN har sedan domslutet fullständigt struntat i domstolen krav. Ytterligare flera tusen palestinier har likviderats, varav en stor andel barn, så när detta skrivs har över 30 000 palestinier dödats. Västländerna, som den svenska regeringen, har i gemen negligerat FN-domstolen, och fortsätter hävda Israels rätt till självförsvar och uttalar sig endast för en tillfällig humanitär vapenvila. Sverige hänvisar också till EU:s agerande, varvid EU:s utrikeschef Josep Borrell den tofte februari kände sig tvungen att uppmana USA att trappa ner på vapenleveranserna till Israel, med hänvisning till det stora antalet döda civila palestinier. EU-toppen fördömde också den sionistiske premiärministern Benjamin Netanyahus krav på att tömma Rafah-området – den sista delen av Gaza dit palestinier uppmanats fly, som nu utsätts för bombattacker.

"Ska de evakuera? Vart då? Till månen?. Vart ska de evakuera dessa människor?", säger en upprörd Borell. Men varken Borrell eller de västerländska regeringarna gör något konkret för att omedelbart stoppa det pågående folkmordet. De förringar FN-domstolens krav på Israel, och är därmed medansvariga till att Israel "inom sin maktsfär" inte vidtar alla ålagda åtgärderna för att förhindra folkmord.

Jan-Erik Gustafsson

Bild: Ulf Frödin

Bara tio procent tror på seger för Ukraina

Två år efter Rysslands invasion av Ukraina tror nu bara tio procent av européerna att landets armé kan besegra Ryssland. Det visar en mätning bland 17 000 personer i elva EU-länder, beställd av den europeiska tankesmedjan ECFR. Dubbelt så många tror att Ryssland vinner medan 37 procent ser någon sorts fredsuppgörelse som den mest troliga avslutningen på kriget.

MARK LEONARD FRÅN ECFR, som beställt undersökningen skriver i ett pressmeddelande att mätningen visar att de flesta européerna vill förhindra en rysk seger men de tror samtidigt inte att Ukraina kommer att återfå hela sitt territorium.

Det starkaste stödet för Ukraina kommer från Sverige, där varannan tillfrågad svensk vill att EU ser till att Ukraina får tillbaka all den mark som Ryssland ockuperat. Totalt är det bara 31 procent som håller med om det. I stället tycker mer än hälften av de intervjuade i Italien, Grekland och Ungern att EU ska pressa Ukraina att förhandla fram en fred med Ryssland.?

Marie Ericsson

Så här tycker svenskarna om kriget:

(med genomsnitt bland alla länder inom parentes) siffror i procent

Hur slutar kriget?

Ukrainsk seger	37 (37)
Rysk seger	19 (20)

Vad bör EU göra?

Se till att ukrainarna vinner tillbaka all mark	50 (31)
Se till att Ukraina förhandlar fram en fred	31 (41)

Är ukrainare ett hot eller en möjlighet i ditt land?

Hot	10 (23)
Möjlighet	52 (28)

Vad har EU spelat för roll i kriget?

Positiv	41 (29)
Negativ	24 (37)

Källa: European Council on Foreign Relations (ECFR)

Nytt stödpaket till Ukraina

NÄR EUROPEISKA RÅDET den första februari träffades i ett extrainsatt möte för att besluta om ett militärt och ekonomiskt stöd på 50 miljarder euro till Ukraina prövades vetorätten. På det ordinarie mötet i december hade Ungerns statschef Viktor Orbán utnyttjat möjligheten till veto och blockerade stödpaketet.

Inför det extrainsatta rådsmötet utsattes Orbán för en formidabel utpressning från de ledande medlemsstaterna Tyskland, Frankrike och Italien att han inte skulle utnyttja vetorätten. Vid EU-nämndens möte dagen före Bryssel-mötet bedyrade samtliga svenska riksdagspartier att stödet till Ukraina, för demokratin och Sveriges säkerhet, var livsviktigt. EU-nämndens ordförande Hans Wallmark sa, bland annat, att "kriget måste sluta med en seger för Ukraina och förlust för Ryssland" och "vi tar fullt ansvar för vår kontinent"

ORBÁN GAV TILL SLUT vika och alla 27 medlemsstaterna inklusive Ulf Kristersson beslutade enhälligt att förse Ukraina med 50 miljarder euro till och med 2027, inom ramen för gällande långtidsbudget. Stödet är ett tillägg till det finansiella stöd på 77,1 miljarder euro (enligt Kiel Institute of World Economy) som EU sedan krigsutbrottet fram till oktober 2023 försett Ukraina med, och som gjort EU till den största bidragspartnern till Ukraina.

Rådets protokoll säger: "Europeiska rådet stryker under behovet att försäkra, tillsammans med partners, ett stabilt, förutsägbart och uthålligt finansiellt stöd till Ukraina för perioden 2024-2027". Stödet förväntas också underlätta för Ukraina att bli medlem i EU. I protokollet står också, att stödet förutsätter att "Ukraina fortsätter att upprätthålla och respektera demokratiska mekanismer, inklusive ett flerpartisystem, rättsstaten, garanterar mänskliga rättigheter, inklusive rätten för personer som tillhör minoriteten".

STÖDET BESTÅR AV 33 miljarder i lån, och 17 miljarder i gåva, som inte behöver betalas tillbaka, under vad som på brysselska kallas, den Ukrainska reserven (Ukraine Reserve).

Som en eftergift till Orbán bestämdes att Kommissionen förväntas ta fram en årlig rapport över genomförandet av stödet, som skall följas av en diskussion i Europeiska rådet, på brysselska den Ukrainska faciliteten (Ukraine Facility). Om det behövs skall stödet efter två år kunna ses över. Eventuella beslut i faciliteten skall kunna tas med kvalificerad majoritet och ej med enhällighet.

Foto: European People's Party Viktor Orbán

VIKTOR ORBÁN HAR i ungersk radio (Kossuth Radio den andra februari) kommenterat beslutet om stödpaketet. Han förklarade att han gav vika, för att han hoppades att stödet skulle gå till civilsamhället och förhindra en ukrainsk statsbankrutt och inte till att finansiera mera vapen och dödande. Han sade också att ett veto skulle ha inneburit att av EU öronmärkta pengar till Ungern, istället hade gått till Ukraina.

"Väst tror fortfarande att tiden står på vår sida. Nu tror jag att motsatsen är sant. Jag tror att tiden är på Rysslands sida, och ju längre kriget fortsätter, desto fler människor kommer att dö, och maktbalansen kommer inte ändra sig till Ukrainas förmån", sade Orbán. Han påpekade också att "Allt i Bryssel borde inriktas på att få till stånd eldupphör så snart som möjligt, följt av fredsförhandlingar" och tillade att "fred blir det bara när det sker en förändring i Bryssel".

Jan-Erik Gustafsson

Foto: Lettlands statskansli

Europeiska rådet

NYHETER I KORTHET

Digitala tider

Bedrägerierna ökar. Hur kan det komma sig? Nu när vi har fått så många digitala hjälpmedel, så borde bedrägerierna minska väldigt kraftigt. Digitala hjälpmedel är ju så säkra, tillförlitliga och effektiva jämför med hur osäkert, otillförlitligt och ineffektivt det var förr.

Förr i tiden blev vi lurade för vi fick inte tag i information.

Numera i dessa digitala tider blir vi lurade för vi får tag i information.

Uno Kenstam, Nässjö

EU vill ha AI-fabriker

Svenska Dagbladet skriver 25 januari att ett särskilt AI-kontor skall sättas upp inom EU-kommissionen. Detta för att hjälpa medlemsstaterna att samordna utvecklingen inom artificiell intelligens (AI). EU-kommissionen föreslår dessutom ny regler för att underlätta skapandet av "AI-fabriker", bland annat för att hjälpa nya företag att få tillgång till superdatorer. "Vi kommer göra vårt bästa för att bygga ett blomstrande AI-ekosystem i Europa" säger den lyriske digitaliseringsansvarige kommissionären Margrethe Vestager.

Jan-Erik Gustafsson

Sverige vill gå med i Europeiska åklagarmyndigheten

Den 25 januari lämnade justitieminister Gunnar Strömmer en remiss till lagrådet med lagändringar för att Sverige skall kunna gå med i EPPO, EU:s överstatliga åklagarämbete. EPPO skall bekämpa korruption, ekonomisk brottslighet och annat som är gränsöverskridande med EU-medel. "Vi kommer att ge EPPO möjlighet att väcka åtal och bekämpa brott på svensk mark när det är kopplat till ekonomisk brottslighet på EU-nivå, men också att vi ställer ett antal svenska åklagare till myndighetens förfogande" säger Strömmer.

Bild: Lehån

Ingen remissbehandling av EU-ärenden

Rättigheten "att delta i unionens demokratiska liv" (Lissabonfördraget artikel 10.3 FEU) har fått en blygsam uppmärksamhet i Sverige, konstaterar Gloria Golmohammadi i en avhandling framlagd vid Stockholms universitet. Hon menar att regeringen har en rättslig skyldighet att hämta in nationella synpunkter vid beredning av EU-ärenden när Sverige förhandlar om EU-lagstiftning.

Medborgare i EU såväl som institutionella och rättsliga aktörer i medlemsstaterna är i stort sett omedvetna om artikeln i Lissabonfördraget och dess möjliga konsekvenser för att främja ett demokratiskt deltagande. Avsaknaden av remissbehandling förstärker det demokratiska underskottet i EU och leder till allmän desillusion och ointresse för traditionellt politiskt deltagande. Utan remissbehandling blir riksdagens påverkan underordnat, och diskussion och synpunkter i ett lagstiftningsärende överläts och marginaliseras åt sakministrarna i den svenska regeringen eller alternativt EU-nämnden före Rådet (EU:s lagstiftande institution bestående av medlemsstaternas ministrarna i rådet) fattar ett lagstiftningsbeslut.

Golmohammadi framför att Regeringsformens paragraf 7:2, som reglerar det svenska remissväsendet, behöver justeras så att regeringen har en rättslig skyldighet att samråda med riksdagen och involvera medborgare och icke-statliga aktörer i lagstiftning och beslutsfattandet inom EU. Det är upp till riksdagspartierna att agera om de har ambitionen att förankra EU-projektet hos medborgarna?

Jan-Erik Gustafsson

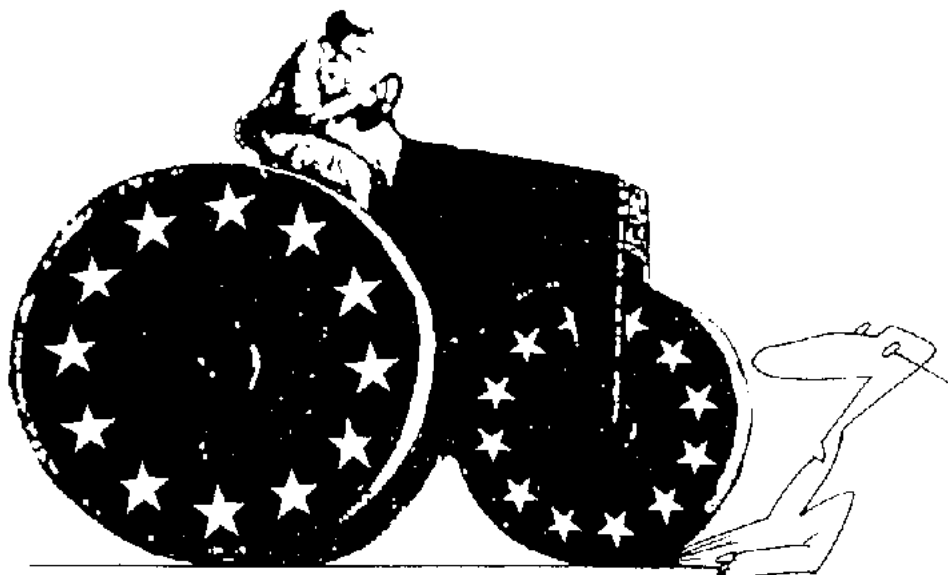
Foto: Alf van Beem

Europeiska åklagarmyndigheten i Luxemburg

Faller EU:s gemensamma jordbrukspolitik samman?

SEDAN DECEMBER, MED start i Tyskland, har omfattande protester mot EU:s gemensamma jordbrukspolitik inträffat och pågår över hela det kontinentala EU. När EU:s statschefer träffades på det extrainsatta rådsmötet i Bryssel den första februari, protesterade bönder med att dumpa kodynga i EU-kvarteren. Dagen före besökte den franske presidenten Emmanuel Macron Sverige och kurtiserade med Ulf Kristersson och den kungliga familjen, samtidigt som franska bönder blockerade infarterna till Paris. Förutom i de mäktigaste EU-staterna, Tyskland och Frankrike, rapporteras bondeprotester i Nederländerna, Spanien, Portugal, Italien, Belgien, Polen, Bulgarien, Rumänien, Grekland med flera länder. Ännu så länge är det tyst i Norden.

Bild: Lehån

NÄR EU-KOMMISSIONENS ordförande Ursula von der Leyen den 25 januari träffade en grupp företags- och myndighetspersoner, oroade hon sig för vad bondeprotesterna kan ställa till med inför EU-parlamentsvalet i juni. Hon uttalade att ”vi alla har en känsla av att allting snabbt måste förbättras” och beklagade sig över en ”växande splittring och polarisering när det kommer till frågor om jordbrukspolitiken”, som hon sade, måste mötas med dialog och som finner ”en ny väg framåt för en gemensam och varaktig lösning”.

Bilder och video från protesterna visar på enorma traktorer, som blockerar motorvägar och gator. Detta är en sinnebild av en centraliserad jordbrukspolitik, som har kommit till vägs ände. EU fick sin gemensamma jordbrukspolitik 1962, som slukar upp till 35 procent av EU:s budget. Målet för jordbrukspolitiken ska, enligt EU-fördragen, vara att höja produktiviteten, ge skälig levnadsstandard för jordbruksbefolkningen, stabila marknader, tryggad livsmedelsförsörjning och skäliga livsmedelspriser. Hela det byråkratiska systemet drivs av medlemsstaternas avgifter till EU, som sedan omfördelats som gårdstöd (areal-

stöd, djurstöd och andra mindre stödformer) till EU:s bönder. Utan detta inkomststöd kan ingen EU-bonde överleva.

KRAVET PÅ ÖKAD produktivitet har lett till en formidabel strukturrationalisering, eller utslagning av landsbygdsbefolkningen. I det viktigaste jordbrukslandet Frankrike har antalet gårdar, under 30 år, sjunkit från en miljon till 390 000. I Sverige är utvecklingen likartad. Från 1990 fram till idag har antalet gårdsenheter sjunkit från 98 000 till cirka 58 000, och trenden av nedgång fortsätter. I EU som helhet har antalet bönder minskat från tolv till nio miljoner mellan 2012 och 2022. Den stora merparten av jordbruksstödet går till de stora industriella jordbruken (som till exempel den svenske kungens jordbrukssinnehav) och som är till förfång för familj jordbruk och små jordbruksenheter. Ägandet av jordbruksmarken är fortfarande en nationell angelägenhet, men de senaste årtionden har globala hedgefonder köpt upp alltmer jordbruksmark. I Spanien äger idag över 300 hedgefonder jordbruksmark.

UNDER DEN GEMENSAMMA jordbrukspolitikens första år ökade produktionen kraftigt, de bönder som var kvar i produktion hade goda inkomster och livsmedelspriserna skäliga för befolkningen. Överskott på till exempel kyckling, smör, tomatprodukter och apelsiner exporterades till afrikanska länder, vilket försatte större delen av deras inhemska produktion i konkurs.

Men det är en tidens ironi att bönder över större delen av Europa kör ut sina enorma traktorer på motorvägar och gator och protesterar mot att deras inkomster och utgifter inte går ihop. I till exempel Frankrike är tio procent av gårdarna bankrutta och 18 procent av deras ägare lever under fattigdomsgränsen. Många bönder begår i tysthet självmord, i Frankrike – en varannan dag.

BÖNDERNA PROTESTERAR MOT EU:s ”gröna” jordbrukspolitik, skatter och pålagor som motiveras av klimat- och miljöåtgärder. Energi- och elkostnader samt priset på handelsgödsel har ökat kraftigt, som en följd av bland annat uteblivna billiga gasleveranser efter Ukrainakrigets utbrott. Från att ha varit EU:s starkaste ekonomi är Tyskland numera landet med EU:s mest krisartade och sjuka ekonomi. Bönder i Tyskland har genom åren pressats att expandera och effektivisera genom att arrendera mark, investera i nya maskiner, anpassa sig till miljö och klimatkrav och öka specialiseringen. Arrendepriiserna har kraftigt ökat. Tyska bönders omfattande protester utlöstes av ”trafikljusregeringens” beslut att dra in skattelättnader för jordbruksdiesel och skattebefrielse för jordbruksmaskiner. Regeringen trodde att dessa åtgärder skulle spara knappt en miljard euro i den kri-

sande statskassan. En ekologisk jordbrukare och medlem i det tyska gröna partiet sa som illustration till den misslyckade jordbrukspolitiken "Det finns inget alternativ för en jordbrukare till att köra dieseltraktor. Det finns inga eldrivna traktorer än".

I NEDERLÄNDERNA STARTADE traktordemonstrationerna redan 2022, mot regeringens föreslagna regler att minska utsläppen av kväveoxider och ammoniak från boskap med 50 procent fram till 2030, vilket skulle kunna tvinga 30 procent av gårdarna att gå i konkurs. I Portugal försökte regeringen hindra protester genom att försöka blidka bönderna med att lägga ytterligare 500 miljoner euro till jordbruksbudgeten, men bönderna körde ut sina traktorer ändå. Samma sak i Frankrike när Macron försökte få slut på protesterna genom att lägga 150 miljoner euro på bordet. I Italien, som har många små och medelstora jordbruk, protesterar bönderna mot den EU-ledda klimat- och miljöpolitiken för att uppnå en fossilfri ekonomi (Net zero) 2050. Den har lett till skattehöjningar, ökade kostnader för bränsle och djurfoder och till nya EU-krav att avsätta fyra procent av marken i träda för koldioxidfångst så kallad karbonatisering.

UTÖVER PROTESTER MOT ökande priser för insatsvaror som diesel och handelsgödsel vänder sig bönderna, i de östeuropeiska länderna, mot orättvis införsel av billig ukrainsk spannmål och andra jordbruksprodukter, som en följd av EU:s gröna politik och stödpolitik för Ukraina. I Polen den nionde februari blockerade traktorer och andra stora jordbruksmaskiner vägar till 260 samhällen, inklusive Warszawa och gränsövergångar mot Ukraina, med stöd av fackföreningen Solidaritet. EU har fortsatt med att förlänga tullfriheten för jordbruksvaror från Ukraina och Moldavien. Detta har fått, den nyvalde och EU-vänlige, premiärministern Donald Tusk och hans regering att blidka bönderna, genom att återinföra tillståndsbeslut för ukrainska lastbilstransporter, besluta om subventioner för

polskt spannmål för att hålla uppe priserna, samt skjuta planerade skattehöjningar på framtiden.

DET FINNS ALL ANLEDNING för EU-etablissemangen att oroa sig inför EU-parlamentsvalet den nionde juni. Bondeprotesterna stöds av 70-90 procent av befolkningarna. Svenska riksdagspartier säger, inför varje parlamentsval, att EU:s jordbrukspolitik är ett stort problem. Men inget händer efter valet. Varken subventionerade storbönder eller ekologiska jordbrukare får nu sin ekonomi att gå ihop, på grund av ökade kostnader för insatsvaror, skärpt konkurrens och stillastående eller sänkta producentpriser, samt dåligt underbyggda miljö- och klimatåtgärder för att stödja EU:s "gröna" ekonomi. Det finns all anledning för politiker och konsumenter att oroa sig för den framtida livsmedelsförsörjningen och livsmedelsberedskapen.

Veckotidningen Flamman (nummer sex) återger Le Monde Diplomatiques chefredaktörs summering av jordbruksprotesterna: "Den lantliga världen står inför tre olika scenarion. Den kan försvinna som ett resultat av den europeiska arbetsfördelningen och de större sädessproducerande ländernas inträde i EU. Den kan överleva, genom att slå in på den obarmhärtiga industrialiseringens väg som stakas ut av byråkrater och investeringsfonder – till priset av en miljö- och människoförstörelse som redan har fått jorden att göra uppror. Eller så kan den kämpa för att upprätta ett småskaligt jordbruk, som kan återgå till sitt kall, att nära mänskligheten och samtidigt garantera arbetarnas självständighet"

VALET BORDE VARA lätt. EU:s industrialiserade jordbrukspolitik är ett misslyckande. Endast ett nationellt småskaligt blandjordbruk, som kombinerar sädessproduktion och djuruppfödning, kan förena omtanke för en hållbar natur, mark och miljö med drägliga livsbetingelser för bönder och konsumenter.

Jan-Erik Gustafsson

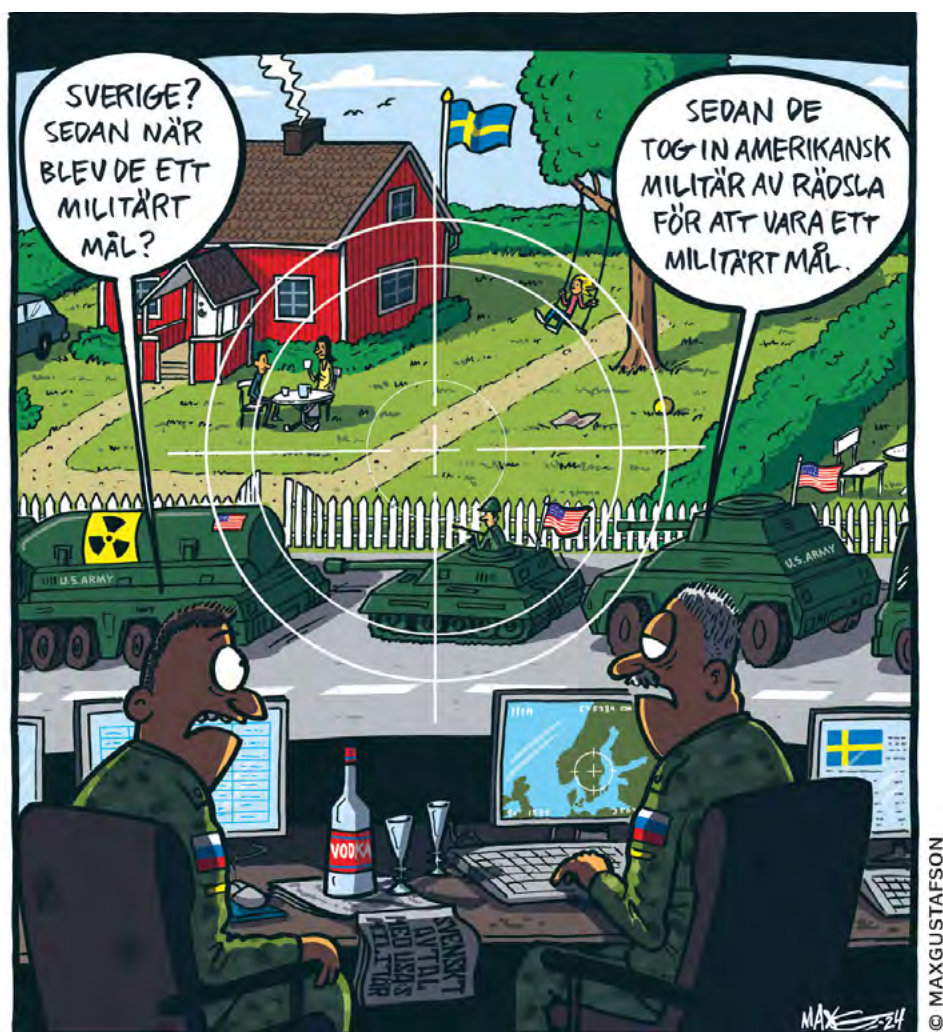
Posttidning B

Avsändare:

Kritiska EU-fakta

**Viktoriahuset, Linnégatan 21, 4 tr,
413 04 Göteborg**

GALLERIET/MAX GUSTAFSON / KAMPANJEN FÖR FOLKOMRÖSTNING
OM DCA-AVTALET MED USA

Nu planeras det för **17** amerikanska baser i Sverige

**Kiruna • Boden • Vidsel • Luleå • Härnösand • Östersund
Älvdalen • Uppsala • Kristinehamn • Berga • Kvarn • Såtenäs
Visby • Halmstad • Ronneby • Ravlunda • Revingehed**